

Список використаних джерел:

1. Шаргородська Н. Розвиток підприємницького мислення у студентів у процесі професійної підготовки // Проблеми освіти. – 2022. – № 1. – С. 45–52.
2. Hannon, P. D. Why is the Entrepreneurial University Important? // Journal of Entrepreneurship. – 2018. – Vol. 12, № 4. – P. 21–35.
3. Fenton, M., Barry, A. Entrepreneurial Education in Higher Education: Trends and Insights // International Review of Entrepreneurship. – 2020. – Vol. 18, № 2. – P. 102–117.
4. Шапіро О. Інноваційне підприємництво: Від освіти до успіху // Наукові праці Національного університету. – 2021. – Т. 19, № 3. – С. 88–95.
5. European Commission. Entrepreneurship 2020 Action Plan: Reigniting the Entrepreneurial Spirit in Europe. – Brussels: European Commission, 2019. – 47 p.

УДК 339.94.73

Микитин П. І., аспірант
Київський національний університет технологій та дизайну

МОТИВАЦІЯ СТВОРЕННЯ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР В УКРАЇНІ

З досвіду країн з розвинутою економікою інтеграція підприємницьких структур є ключовим процесом, що сприяє гармонізації ресурсів і можливостям на ринку. Такі структури є джерелом спільного створення цінностей і відкритих інновацій через доступ до нових навичок, знань та технологій шляхом розподілу ризиків й інтеграції додаткових компетенцій.

Унаслідок війни в Україні багато підприємств зазнали суттєвих втрат, і деякі були змушені переміститися на більш безпечні території. Це створює численні виклики для бізнесу загалом впливаючи на економіку країни. Серед основних проблем для вітчизняних підприємницьких структур найважливішими завданнями є відновлення зруйнованих підприємств і інфраструктури та адаптація бізнес-процесів до нових умов, що потребує суттєвих фінансових впливів і часу. Тому питання об'єднання бізнесів в інтеграційні підприємницькі структури є актуальним і своєчасним.

У загальному розумінні, інтеграція – це система, яка об'єднує різні елементи або підрозділи для забезпечення ефективної взаємодії та співпраці між ними.

Існує кілька форм інтеграції: горизонтальна (об'єднання компаній на одному рівні виробничого ланцюжка), вертикальна (злиття з постачальниками чи дистриб'юторами) та конгломератна (злиття різних бізнесів).

Інтеграційні процеси між економічними суб'єктами охоплюють економічну, соціальну та технологічну інтеграції:

1. Економічна інтеграція пов'язана з залученням інвестицій, створенням спільних підприємств та розвиток регіональних економік через укладення торгових угод;
2. Соціальна інтеграція полягає у підтримці різноманітних соціальних груп, забезпечення рівного доступу до ресурсів і можливостей, а також у розвитку політики включеності;
3. Технологічна інтеграція заснована на суспільному впровадженні нових технологій (штучний інтелект, цифровізація та автоматизація) і сприяє підвищенню ефективності та конкурентоспроможності.

Проблемам створення і розвитку інтеграційних підприємницьких структур присвячено значну кількість зарубіжних і вітчизняних науково-прикладних досліджень. На наш погляд,

поняття «інтеграційна структура» можна ототожнити з поняттям «інтегрована бізнес-структура», що надали Пилипенко А. А. і Ярошенко І. В.: «Інтегрована бізнес-структура є сукупністю неоднорідних за складом економічних агентів, кожен з яких має властиві тільки йому характеристики, між якими виникають істотні й регулярні взаємозв'язки, що спричиняють взаємообумовлений вплив один на одного» [1, С. 86].

Отже, інтеграція підприємницьких структур передбачає об'єднання різних суб'єктів господарювання або компонентів для функціонування як єдиного цілого. Цей процес може включати злиття, поглинання, партнерства або інші форми співпраці для підвищення ефективності, економії від масштабу та конкурентоспроможності на ринку. Метою інтеграції підприємницьких структур є створення більш сильної та стійкої організації, здатної адаптуватися до мінливих ринкових умов і ефективно використовувати можливості зростання.

У роботі Г. Річардсона визначено основні фактори, які спонукають компанії до зміцнення своїх міжфірмових зв'язків [2]. До таких віднесено [3]:

- стихійність міжфірмових взаємовідносин;
- загострення конкуренції;
- зростаючий рівень невизначеності зовнішнього середовища;
- підвищення ролі інформації як важливого ресурсу;
- втрачання бізнес-часу;
- збільшення кількості пропонованих продуктів і послуг при одночасному зниженні їх життєвих циклів;
- швидкісний розвиток інновацій і технологічними змінами

Інтеграція підприємницьких структур може значно впливати на зниження витрат і підвищення прибутку. Серед основних мотивів створення інтеграційних підприємницьких структур можна виділити наступні:

1. Економія на масштабах: об'єднання ресурсів та можливостей між компаніями дозволяє досягати більшої масштабності у виробництві і закупівлях, що в свою чергу може призвести до зниження витрат на одиницю продукції;

2. Оптимізація ланцюгів постачання: співпраця між підприємствами може забезпечити більш ефективну логістику і управління запасами, що знижує витрати й підвищує оперативність;

3. Доступ до нових ринків: об'єднання або партнерство з іншими фірмами може відкрити нові ринки для продажу продукції, що сприяє збільшенню прибутків;

4. Підвищення інноваційності: співпраця між фірмами може вести до створення нових продуктів або послуг завдяки обміну знаннями і технологіями, що може підвищити конкурентоспроможність;

5. Скорочення витрат на дослідження та розробки: спільні зусилля можуть дозволити знизити витрати на R&D, оскільки ризики та інвестиції розподіляються між партнерами;

6. Зменшення конкурентного тиску: співпраця з іншими компаніями може дозволити сформувати стратегічні альянси, що допоможуть зменшити конкурентний тиск на ринку.

Узагальнюючи можна стверджувати, що інтеграція підприємницьких структур – це стратегічний процес об'єднання двох або більше організацій з метою створення синергії, збільшення конкурентоспроможності та підвищення ефективності. В умовах сучасного ринку інтеграція дозволяє компаніям оптимізувати ресурси, покращити виробничі процеси та розширити клієнтську базу, що може суттєво підвищити ефективність бізнес-процесів і забезпечити стійке зростання прибутку.

Список використаних джерел:

1. Пилипенко А. А., Ярошенко А. В. Конкурентна стратегія й формування системи стратегічного управління розвитком інтегрованої структури бізнесу. *Комунальне господарство міст*. 2008. № 82. С. 84-91.
2. Richardson G. B. *The Organisation of Industry. The Economic Journal*. 1972. Vol. 82. No. 327. Pp. 883–896.
3. Солнцев С. О., Жигалкевич Ж. М. Квазіінтеграція взаємодіючих підприємств : теоретичний аспект. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. № 12. URL: <http://global-national.in.ua/archive/12-2016/71.pdf>

УДК 332.7

Губенко В. В., аспірант
ДННУ “Академія фінансового управління”

ПІДПРИЄМНИЦЬКА ОСВІТА ЯК ІНСТРУМЕНТ ВІДНОВЛЕННЯ РИНКУ НЕРУХОМОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Повоєнне відновлення України потребує системного підходу до економічної стабілізації, у якому важливу роль відіграє підтримка ветеранів і внутрішньо переміщених осіб (ВПО). Сфера нерухомості, яка є однією з головних галузей економіки, зазнала серйозних збитків через руйнування інфраструктури [1, с.27], скорочення інвестицій та змін у попиті на житло. Ці виклики вимагають нових підходів до розвитку ринку нерухомості. Підприємницька освіта для ветеранів і ВПО стає стратегічним інструментом для підготовки фахівців, здатних створювати та розвивати бізнеси у сфері житлового та комерційного будівництва.

Освітні програми для ветеранів і ВПО сприяють їх економічній реінтеграції, надаючи навички, необхідні для започаткування власних проєктів у сфері нерухомості, що одночасно стимулює розвиток малого та середнього бізнесу. Враховуючи втрати роботи та бізнесу, а також необхідність адаптації до нових умов, освітні програми створюють основу для їх професійного зростання, підвищуючи конкурентоспроможність на ринку.

Метою дослідження є вивчення впливу підприємницької освіти на відновлення ринку нерухомості в умовах воєнного стану та післявоєнного періоду. Особливий акцент зроблено на ролі ветеранів і переселенців як активних учасників відбудовчих процесів. Дослідження аналізує, як освітні програми можуть сприяти створенню нових бізнесів у сфері нерухомості, стимулювати економічне зростання та відновлювати інфраструктуру у постраждалих регіонах.

Розвиток ринку нерухомості України під час воєнного стану стикається з низкою викликів, таких як руйнування інфраструктури, переміщення населення та скорочення інвестиційної активності. Проте підприємницька освіта для ветеранів і переселенців виступає дієвим інструментом для прискорення його відновлення. Ветерани після служби, а також переселенці, які шукають нові можливості, можуть відігравати ключову роль у відбудові житла та комерційних об'єктів [1, с.30].

Ініціативи, орієнтовані на розвиток підприємницьких навичок серед ветеранів і ВПО, такі як програма "SkillLab" від Норвезької ради у справах біженців (NRC), Світового банку, SkillLab, Державної служби зайнятості, Міністерства економіки та Міністерства цифрової трансформації, допомагають ветеранам і переселенцям отримати можливості для працевлаштування та самозайнятості [2], грантові проєкти Є-Робота запустили проєкти по підтримці ветеранів [1, с.51]. Проєкт "IT Skills 4U", започаткований Amazon Web Services